

даних бухгалтерської бази з даними бухгалтерської звітності особи, що підлягає аудиту.

6. Надає можливість автономної роботи аудиторам на переносних комп'ютерах (ноутбуках та інших) та подальшого вивантаження результатів аудиту за розділами (етапами) в один обраний комп'ютер без використання мережевої версії. При цьому число підприємств, які підлягають аудиту практично необмежено.

7. Містить вбудований редактор бланків, який дозволяє створювати нові й змінювати вже існуючі бланки аудиторських процедур або взагалі повністю змінити програму під внутрішні стандарти аудиту організації.

Ще однією особливістю програми є мережеве клієнтське місце, яке призначено для одночасної роботи двох і більше користувачів на одному сервері.

Ліцензія на мережеве клієнтське місце може бути видана на будь-який ключ захисту, на якому є хоча б одна діюча ліцензія на «AuditXP». При цьому дана ліцензія може бути використана також для роботи локальних робочих місць не в мережевому режимі. Єдиним обмеженням є наявність підключення до мережі (навіть через мережу Інтернет) локального комп'ютера, на якому встановлений ключ захисту з відповідною ліцензією.

Отже, згідно проведеного аналізу можна зробити висновок, що програма «AuditXP» має досить широкі функціональні можливості. Перевагою інформаційної системи «AuditXP» є те, що вона включає модуль створення власних методик аудиту, а в інших програмах для цього використовують окремі модулі.

Література

1. Волинець В.І. Сучасний стан програмного забезпечення для автоматизації аудиту / В.І. Волинець // Конкурентоспроможність національної економіки та освіти: пошук ефективних рішень: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Вінниця, 15 квітня 2015 р.: у 3-х т. – Тернопіль: Крок, 2015. – Т. 1. – С. 147-148.
2. Офіційний сайт розробника програмного забезпечення AuditXP // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.auditxp.ru.

УДК 004:658.14/17.012.2

АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ АУДИТУ «КІТ.АУДИТ»

Марухно Г., Задача М., – ст. 5 курсу, гр. ОПДвнс-11

Науковий керівник – к.т.н., доцент Волинець В.І.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

На сьогоднішній час все більшої актуальності набуває впровадження та розвиток інформаційних технологій в різних сферах діяльності. Не є винятком і аудит. На сьогодні складно переоцінити значущість проблеми автоматизації в аудиті, оскільки вона охоплює весь комплекс складних прикладних проблем, пов'язаних із застосуванням інформаційних систем у контролі, аудиті та аналізі фінансової звітності підприємств, а також організації роботи аудиторських фірм у сучасних умовах.

Аналізу автоматизації аудиту присвячено праці відомих вітчизняних та іноземних вчених таких як Ф. Ф. Бутинець, В. І. Волинець, О. В. Гаденко, В. П. Завгородній, Е. Чамберс, К. Кловз, Г. В. Федорова, В. Ю. Лісіна, С. В. Івахненко та інших. Зокрема, сучасний стан програмного забезпечення для автоматизації аудиту в Україні розглянуто в праці [1]. Серед найкращих інформаційних систем аудиту для України в цій праці виділено інформаційну систему аудиту «КІТ.Аудит».

Метою даної роботи є аналіз можливостей інформаційної системи аудиту «КІТ.Аудит».

Програма «КІТ.Аудит» – це перша вітчизняна автоматизована інформаційна система (АІС) управління аудиторською діяльністю, яка відповідає українським та міжнародним стандартам як за змістом і структурою робочих документів, так і за змістом і складом всієї АІС, що структурує та скеровує порядок дій користувачів у відповідності до діючих в Україні стандартів [2].

«КІТ.Аудит» відповідає Міжнародним стандартам аудиту, Міжнародним стандартам

контролю якості, Закону України «Про аудиторську діяльність», Положенню щодо національної практики контролю якості «Організація аудиторськими фірмами й аудиторами системи контролю якості аудиторських послуг» та іншим нормативно-правовим документам.

Аналіз характеристик комплексних інформаційних систем аудиту показує, що програма «КІТ.Аудит» забезпечує імпорту даних з бухгалтерських програм, автоматичне заповнення робочих документів, кількість яких понад 300, автоматичне формування аудиторських висновків, контроль якості аудиту та можливість створення власних методик аудиту. Але ця програма не з дешевих. Крім того, в програмі немає автоматичного формування аудиторської вибірки, тому аудитор в результаті вивчення звітності організації і бесід з персоналом виявляє абсолютну впевненість у тому, що звітність складена вірно на основі правильних і достовірних вихідних даних, і тільки тоді він може проводити вибіркочку перевірку первинних документів і реєстрів обліку.

Отже, використання інформаційної системи аудиту «КІТ.Аудит» привертає особливу увагу користувачів внаслідок зручного збереження робочих документів перевірки до централізованої бази та автоматичної синхронізації, яка спрощує роботу працівників. Вона може бути корисною не тільки для фірм, які роблять перші кроки в аудиторському бізнесі, а й для досвідчених аудиторських фірм з огляду на реалізацію можливості контролю якості проведення аудиторської перевірки.

Література

1. Волинець В.І. Сучасний стан програмного забезпечення для автоматизації аудиту / В.І. Волинець // Конкурентоспроможність національної економіки та освіти: пошук ефективних рішень: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Вінниця, 15 квітня 2015 р.: у 3-х т. – Тернопіль: Крок, 2015. – Т. 1. – С. 147-148.
2. Офіційний сайт розробника програмного забезпечення КІТ.Аудит // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.kit-audit.com.ua.

УДК 657.12

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА: ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ВПЛИВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Миколок О. – ст. 3 курсу, гр. ОПвн-31

Науковий керівник – к.е.н., доцент Сисоєва І.М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Облікова політика підприємства є важливим інструментом, завдяки якому існує можливість оптимального поєднання державного регулювання і власної ініціативи підприємства в питаннях організації та ведення бухгалтерського обліку.

Облікова політика може розглядатися у двох аспектах. Перший аспект це облікова політика держави щодо підприємства. При цьому законодавчо регулюються і встановлюються нормативними актами такі складові, як принципи звітності, її форми, критерії визнання окремих видів активів, зобов'язань, доходів і витрат, зміст статей звітності та ін., тобто складові які можуть змінюватися тільки в результаті зміни тексту і змісту П (С) БО. Другий аспект – це саме «облікова політика підприємства». Фактично це розмежування має місце в різних П (С) БО, але «синтетичного» положення щодо облікової політики, яка б вносила ясність і чіткість у її структуру, немає [1].

Огляд наукової літератури свідчить про те, що українські вчені тлумачать поняття «облікова політика» ширше, ніж це має місце в МСФЗ та П(С)БО, які розглядають облікову політику тільки на рівні суб'єкта господарювання, тоді як новий підхід передбачає розуміння облікової політики в якості інструмента державного регулювання бухгалтерського обліку. У Міжнародному стандарті № 1 «Розкриття облікової політики» зазначається: «Керівництву слід вибирати і застосовувати облікову політику підприємства так, щоб фінансові звіти відповідали всім вимогам кожного відповідного Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку та Тлумаченню Постійного комітету з тлумачення». У цьому тексті суб'єктом облікової політики визначено керівництво підприємства, а об'єктом облікової політики виступає система бухгалтерського обліку підприємства

Формування облікової політики на підприємстві – доволі трудомісткий і відповідальний процес, оскільки підприємству доведеться працювати з нею не один рік, що вимагає від управлінського персоналу компетентного підходу до розробки та підтримки облікової політики. Уміло сформована, така політика сприяє ефективності управління господарською діяльністю підприємства, його перспективного розвитку, зручності й прозорості ведення бухгалтерського обліку. Вона поєднує

державне регулювання та власні судження суб'єктів ринкових відносин із питань організації й ведення обліку, активізує використання інформації бухгалтерського обліку для управління капіталом, що зобумовлює актуальність цього дослідження.

Пункт 5 статті 8 Закону «Про бухгалтерський облік» право встановлення облікової політики підприємства цілком і повністю полишає на розсуд суб'єкта господарювання. При цьому підприємство самостійно:

- обирає форму бухгалтерського обліку як певну систему реєстрів обліку, порядку і способу реєстрації та узагальнення інформації в них з додержанням єдиних засад, встановлених цим Законом, та із урахуванням особливостей своєї діяльності й технології обробки облікових даних;

- розробляє систему і норми внутрішньогосподарського (управлінського) обліку, звітності і контролю за господарськими операціями, визначає права працівників на підписання бухгалтерських документів;

- затверджує правила документообігу й технологію обробки облікової інформації, додаткову систему рахунків і реєстрів аналітичного обліку;

- може виділяти на окремий баланс філії, представництва, відділення та інші відокремлені підрозділи, які зобов'язані вести бухгалтерський облік, із подальшим включенням їх показників до фінансової звітності підприємства [2].

Необхідно також мати на увазі, що облікова політика є складовою частиною фінансової звітності підприємства та повинна відобразитися у примітках до фінансових звітів. Вона дозволяє поєднати ведення бухгалтерських операцій та складання фінансової звітності. Без такого регламентуючого розпорядчого документа та його додержання бухгалтерський облік не відповідатиме принципу послідовності, а фінансова звітність не буде зрозуміла користувачам [3]. Деякі підприємства під час розроблення наказу намагаються внести до його змісту якнайбільше констант, тверджень, переліків або окремих пунктів із законодавчих актів, на кшталт: «забезпечити дотримання єдиних методологічних принципів бухгалтерського обліку», «забезпечити відповідність фінансової звітності положенням бухгалтерського обліку» – або наводять докладний перелік якісних